

De heiligheid en het gezag van het Woord van God

Inleiding

Wij leven in de laatste dagen van het Christelijk getuigenis op aarde. Eén van de droevigste kenmerken van deze tijd is het gebrek aan een diepgevoeld besef van de heiligheid van het Woord van God. Door dit zeer schrijnende gemis aan een heilige eerbied en een diep ontzag voor het allerheiligst Woord van God, wordt ook het Goddelijk gezag ervan verworpen. Of op zijn minst wordt in twijfel getrokken of dit Goddelijk gezag wel aan de hele Schrift moet worden toegekend. Als we hierover nadenken, worden we herinnerd aan die sluwe vraag die de satan aan Eva stelde, en waarmee hij twijfel, verwarring en leugen strooide: 'Is het ook, dat God gezegd heeft...?' (Gen. 3:1).

God Zelf echter heeft in de Schrift geen enkele onduidelijkheid laten bestaan omtrent de heiligheid en het gezag van Zijn Woord; integendeel, Hij bevestigt deze keer op keer. Een enkel voorbeeld hiervan:

'De redenen [of: woorden] van de HEERE zijn reine redenen, zilver, gelouterd in een aarden smeltkroes, gezuiverd zevenmaal. Gij, HEERE, zult hen bewaren, Gij zult hen behoeden voor dit geslacht tot in eeuwigheid' (Ps. 12:7-8).

Buitengewoon indrukwekkend is het getuigenis van Psalm 138:2b:

'Want Gij hebt Uw Woord verheerlijkt [of: grootgemaakt, geprezen] boven Uw ganse Naam' (vertaling J.N. Darby).

En ook in het Nieuwe Testament wordt dit uitdrukkelijk bevestigd. Zo zegt de Zoon Zelf in Johannes 5:46-47: 'Want als gij Mozes geloofdet, zoudt gij Mij geloven; want hij heeft over Mij geschreven. Maar indien gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijn Woorden geloven?' Wat een hoge eer geeft de Heer Jezus hier aan het geschreven Woord van God! Als een getuigenis van Godswege stelt de Heer het geschreven Woord boven Zijn eigen woorden.

De woorden van de Zoon openbaarden diepere en verdergaande waarheden dan de woorden van Mozes ¹:

'Want de wet is door Mozes gegeven; de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden. Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem verklaard' (Joh. 1:17-18).

¹ Wat betreft het karakter van de waarheid van de Oud-Testamentische Schriften, kan geen van hen vergeleken worden met de woorden van Christus (Joh. 1:17). Op de berg der verheerlijking antwoordde de Vader Zelf op die dwaze woorden van Petrus (die de Heer, Mozes en Elia wilde zien in drie tabernakelen en in gelijkwaardige heerlijkheid) met de woorden: 'Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort Hem!' De wetgever en de profeet moesten buigen voor de Heer Jezus. Zij hadden hun plaats als dienstknechten; Hij is de Zoon, en Heer over alles. Zij verdwijnen, en zo is Hij het enige Voorwerp van het welbehagen van de Vader en van onze gemeenschap met de Vader, doordat wij horen naar de Zoon van de liefde van de Vader. Citaat van W. Kelly.

Toch heeft het geschreven Woord nooit zó'n hoge eer ontvangen als hier in Johannes 5:46-47. Wat een eerbied zijn wij daarom verschuldigd aan het Woord van God, 'het levend en blijvend Woord van God', waarvan God wil dat het een blijvend getuigenis zal zijn.

En de apostel Paulus schrijft in 2 Timotheüs 3:15-17:

'Omdat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot behoudenis door het geloof dat in Christus Jezus is. Alle Schrift is van God ingegeven en nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk ten volle toegerust'.

Laten wij dan als armen en verslagenen van geest voor Gods Woord beven (Jes. 66:2b).

Graag willen we dan ook verwijzen naar diepgaandere artikelen op onze site over de heiligheid en het gezag van het Woord van God.